

[Justitsministeren.]

spanske turistbureau har kontor. I sin grundelse for fængslingen af de pågældende har Københavns byret lagt vægt på sigtelens karakter og anført, at der var grund til at antage, at de sigtede på fri fod ville søge at unddrage sig ansvaret. Retten bemærkede endvidere, at der endnu var en uidentificeret person på fri fod, der kunne sigtes for medvirken til lovovertrædelsen.

På grund af oplysningerne om sagen og dens baggrund fandt retten, at der var særlig grund til at antage, at de sigtede på fri fod ville søge at modvirke undersøgelsen ved at advare denne person og påvirke ham eller eventuelle vidners forklaring.

Under et forundersøgelserforhør den 24. oktober 1975 erkendte de sigtede sig skyldige i hærværk, mens de ikke kunne erkende sig skyldige i brandstiftelse. De sigtede begærede sig løsladt, men begæringen herom blev ikke fulgt af retten, der navnlig henviste til, at der efter sagens alvorlige karakter fortsat fandtes grund til at antage, at de 3 spaniere ville forsøge af flygte eller skjule sig, såfremt de blev løsladt. Byrettens kendelse blev senere stadfæstet af østre landsret.

Den 13. november 1975 er der rejst tiltale ved nævningeting for brandstiftelse, og sagen skal behandles den 28. november, altså i overmorgen.

Jeg håber hermed at have besvaret hr. Ib Nørlunds spørgsmål om begrundelsen for fængslingen af de pågældende.

I anledning af hr. Ib Nørlunds bemærkninger i begrundelsen for spørgsmålet vil jeg gerne understrege, at jeg af principielle grunde ikke finder det rigtigt at gribe ind i behandlingen af konkrete verserende straffesager. Jeg burde måske i den forbindelse anbefale hr. Ib Nørlund at studere grundloven og dommernes placering i den.

For så vidt angår hr. Ib Nørlunds omtale af, at justitsministeriet ikke har besvaret en ansøgning om tilladelse til at kære landsrettens kendelse til højesteret, vil jeg gerne oplyse, at ansøgningen herom blev trukket tilbage af forsvarerne, efter at sagen var blevet berammet.

Ib Nørlund (DKP):

Jeg kan ikke anerkende, at justitsministeren gør dette her til et spørgsmål om,

hvorvidt de pågældende ville unddrage sig ved flugt eller ikke. Efter hele forløbet af forhørene fremgik det ganske tydeligt, at de pågældende vel var villige til at stå til ansvar for deres handlinger, og derfor bliver den fortsatte fængsling en vurdering fra den danske statsmagts side, hvilket jo i og for sig også fremgår af justitsministerens bemærkning om, at der her var tale om en forbrydelse af alvorlig karakter.

Jeg synes, det er ejendommeligt, at i en situation, hvor statsministeren udtaler sig som før nævnt, hvor man i Madrid foretager hærværk imod SAS-kontoret, uden at det betyder nogen form for strafansvar, at man så behandler disse folk så hårdt, endda ved at de indespærres hver for sig, hvad der også har bevirket nervøse problemer for dem.

Jeg vil spørge justitsministeren, om ikke han kan finde en eller anden form for beklagelse af, at man har behandlet denne sag på den måde, det nu er sket. Jeg ved, at regeringen har visse problemer af etikette-mæssig art om, hvordan den skal opføre sig over for Spanien lige for øjeblikket. Ville det ikke være passende også at tage den konsekvens af forholdet til de almindelige regler, som statsministeren tidligere har taget, at man også på dette område foretager en handling, som virkelig kan være en tilkendegivelse af forståelse for de motiver, som har bevæget de pågældende?

Justitsministeren (Orla Møller):

Må jeg begynde med at rette den misforståelse, at jeg skulle have gjort noget til noget som helst ved den redegørelse, jeg har givet her. Jeg har ikke gjort sagen til et spørgsmål om flugt eller ikke, jeg har refereret rettens begrundelse for den stilling, der er taget. Derfor er der altså heller ikke tale om, at der skulle ligge nogen som helst form for vurdering fra den danske statsmagts side i denne specielle sag. Derfor er der altså heller ikke tale om, at det er regeringen eller den danske stat som sådan, der har karakteriseret denne forbrydelse som værende af alvorlig karakter. Det er udelukkende retsinstansen, der har sagt disse ting, og dette har jeg refereret.

Jeg vil gerne henvise til mine principielle bemærkninger. Det ville være en højst ejendommeligt fremfærd, hvis landets justitsminister gav sig af med at give domstolene